

ÎN PAG. A 2-A:

- CRONICA TEATRALĂ :
— „DISPARIȚIA LUI GALY GAY”
— „STRIGOH”
- Actualitatea pentru tineret

PAG. A 4-A:

- Cum se poate ajunge de la OLIMPIADELE ȘCOLARE LA... ROMANTISM
(ECHIPA „ȘCINTEII TINERETULUI” LA BOTOȘANI)

Șcinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, NR. 6398 | 6 PAGINI — 30 BANI | MIERCURI 10 DECEMBRIE 1969

ANOTIMP AL BILANȚULUI ÎN AGRICULTURĂ

IRIGAȚIILE LA SCADENȚA ANULUI 1969

Convorbire cu tovarășii DUMITRU VLĂDESCU

directorul Direcției de investiții din cadrul Departamentului de îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor

ȘTEFAN GODEANU

director general la Centrala lucrărilor de îmbunătățiri funciare

Indiscutabil, lucrările de îmbunătățiri funciare — și îndeosebi amenajările pentru irigații — au constituit în 1969 principalul obiectiv al investițiilor în agricultura țării. Înfăptuindu-se politica economică a partidului și statului exprimată, între altele, într-un vast și de perspectivă plan de irigații — mijloc eficient, indispensabil unei agriculturi moderne și intensive, în sudul Dobrogei, în Bărăgan, pe terasa Drăilei și în cimpia Bălăeștilui, în vestul țării și în zona Nicoreștilor — să nu mai amintim suprafețele cuprinse la capitolul „amenajări locale” — s-a lucrat pe șantier cuprinzând zeci și zeci de mii de hectare ce concentrează fonduri de investiții însumând câteva miliarde de lei. Pe fiecare dintre aceste șantiere, și pe toate la un loc, erau prevăzute pentru anul acesta realizări importante concretizate în alte aproape o sută patruzeci de mii de hectare unde „ploaia” devine elementul intrinsec și de om. Acum, când numai trei săptămâni ne mai despărt de momentul încheierii bilanțului definitiv, o discuție cu cei ce răspund direct de bunul mers al activității pe aceste pe cit de noi, (ca gen), pe alt de complexe șantiere ale țării, poartă amprenta competenței dictată nu numai de funcția interlocutorilor dar și de data indicată de calendarul din perete.

D. VLĂDESCU: În planul departamentului de îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor, pe 1969 a fost prevăzută amenajarea pentru irigații a unei suprafețe de o sută treizeci și două de mii hectare, din care cincizeci de mii din amenajările restante ale anului 1968, iar optzeci și două de mii hectare amenajări noi. La data recastă sunt date în funcțiune integral amenajările restante, iar din cele 82.000 hectare s-au terminat lucrările pe 66.000 hectare. Din acestea, 49.000 sunt puse integral în funcțiune, pe restul suprafeței, (17.000 hectare) sînt create condiții ca în martie-aprilie anul viitor să se poată efectua probele cu apă. Pe celelalte 1.600 hectare, stadiul lucrărilor este destul de întărit, sperăm însă ca pe timpul iernii să recuperăm rămăneala în urmă, astfel ca în aprilie-mai anul viitor întreaga suprafață de 82.000 hectare să fie predată

beneficiarului, adică unităților agricole.

Reporterul: Altfel spus, și în 1970 — ca și anul acesta — aproape jumătate de an constructorul tot la... timpul trecut va lucra.

D.V.: Oricum, situația nu mai seamănă cu cea ce a fost. În 1969 a trebuit să recuperăm 50.000 hectare...

Rep.: Iar acum rămîn doar 32.000 hectare...

D.V.: Nu 32.000 ci 16.000 hectare, pentru că restul suprafeței presupune numai probleme cu apă. Pe aceste suprafețe sperăm

să nu avem prea multe defecțiuni de remediat.

ȘTEFAN GODEANU: Ușor nu va fi pentru că în aceste incinte vom avea concentrate utilaje, specialiștii, unii dintre cei mai buni meseriași. Volens-nolens vom reduce astfel din capacitatea de lucru la obiectiv.

Discuție consemnată de

MARIANA NEACȘU și GH. FECIORU

(Continuare în pag. a III-a)

Angajamente integral îndeplinite

Furnaliștii și turnătorii de la Uzina „Victoria” din Călan au îndeplinit integral angajamentele anuale asumate în întrecerea socialistă. Notăm printru succesele lor realizarea unor economii însumind 20.800.000 lei. Colectivul de conducere al uzinei apreciază că în obținerea acestor rezultate s-a făcut pe deplin simțit aportul cadrelor tehnice de specialitate în utilizarea mai productivă a agregatelor și a timpului de lucru, cât și sprijinul acordat de centrala industrială Hunedoara, de care aparține uzina, privind buna aprovizionare cu materii prime și materiale. Ca urmare, s-au produs peste prevederi 2.500 tone de fontă pentru turnătorii și 2.200 tone de piese și utilaje turnate.

(Agerpres)

In secția cazangeriei grea de la Uzinele „Vulcan” din București

Foto: ION CUCU

Avem tematică, avem lectori, avem tineri dornici să participe

CE MAI ÎMPIEDICĂ DESCHIDERA CEROURILOR ?

Pornind de la sarcinile mari stabilite de partid pentru munca politico-educativă, de la necesitatea ridicării permanente a nivelului calitativ al acesteia, Plenara C.C. al U.T.C. din 10-11 octombrie 1969 a hotărât introducerea unui program propriu de educație politică în cadrul cărui scop să fie elaborarea, pe baza condițiilor concrete, a posibilităților existente, a nivelului de pregătire al tinerilor, programe de acțiune care să cuprindă atât temele ce urmează să fie dezbatute cu tinerii, cât și alte activități specifice destinate informării și pregătirii lor politice.

De la adoptarea hotărârii plenare au trecut două luni. Am vrut să aflăm în ce fel s-a materializat ea în răstimpul acesta, ce preocupare dovedesc, în primul rând organele U.T.C. pentru aplicarea ei, cum înțeleg ele să răspundă recomandărilor care, departe de a limita categoriile de

forme, insistă pentru modalități diferențiate, eficiente, cu ecou în rândul tinerilor.

Ne-am început investigațiile în județul Ilfov. Așadar, un prim popas la comitetul orășencuș Buftea al U.T.C. Secretarul acestuia, tovarășul VASILE HERCHELEGU, ne precizează din capul locului:

— Popularizarea formelor noastre (21 de cercuri înființate pentru studiul documentelor Congresului al X-lea, de filozofie, de economie, pentru studiul istoriei partidului, a mișcării revoluționare și de tineret, aproape 700 de tineri înscriși), s-a bucurat, cum se zice, de multă priză. După plenara C.C. al U.T.C. din octombrie am convocat actualul, ne-am sfătuit cu toții, ne-am gândit la tinerii cei mai bine pregătiți din orașul nostru, profesorul MIRCEA TACCIU

(Continuare în pag. a III-a)

acordă Casei de Economii și Consemnațiuni dreptul de a efectua asemenea operațiuni.

Pentru ca întregul proces de creditare a construcției de locuințe proprietate personală să fie realizat printr-o instituție unică, astfel încât cetățenii să aibă un singur creditor, Casa de Economii și Consemnațiuni va prelua de la Banca de Investiții și operațiuni de creditare a construcției de locuințe efectuate de aceasta. Drept urmare, C.E.C. va accorda populației credite pentru construirea avansurilor sau proprietate personală și pentru amenajarea de spații locative destinate cazării turiștilor — operațiuni preluate de la Banca de Investiții, precum și pentru construirea avansurilor sau proprietate personală și pentru completarea sumelor până la costul integral al locuințelor — operațiuni noi, prin care se extinde sfera de creditare a populației.

Întrucât în cadrul operațiilor de creditare trebuie să existe o corelație între dobânzile încasate și cele plătite, se impune rezeșarea nivelului dobânzilor la unele din aceste operațiuni.

În scopul lărgirii relațiilor de credit între C.E.C. și populație, Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România, în temeiul legii nr. 22/1967 privind unele măsuri de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale, HOTĂRĂȘTE:

Art. 1. — Se autorizează Casa de Economii și Consemnațiuni să acorde populației din disponibilitățile sale, cu începere de la 1 ianuarie 1970, credite pentru constituirea avansurilor minime, prevăzute în Legea nr. 9 din 9 mai 1968 pentru dezvoltarea construcției de locuințe, vinzarea de locuințe din fondul de stat către populație și construirea de case proprietate personală, de odihnă sau turism, precum și pentru completarea sumei necesare acoperirii costului integral în vederea contractării cu prioritate a locuințelor.

Creditele pentru constituirea avansurilor se vor acorda pe termen de maximum 5 ani, iar cele pentru acoperirea costului integral al locuințelor, pe termen de maximum 10 ani.

Art. 2. — Casa de Economii și Consemnațiuni va prelua de la Banca de Investiții, în cursul trimestrului I/1970, operațiunile privind acordarea de credite cetățenilor pentru construirea de locuințe proprietate personală.

Art. 3. — Casa de Economii și Consemnațiuni va plăti, cu începere de la 1 ianuarie 1970, la categoriile de depuneri arătate

(Continuare în pag. a V-a)

In acest instantaneu, foloreporteurul nostru a surprins pe primele trei muncitoare din schimbul care urmează să intre în producție peste câteva minute, la Fabrica de tricotate „Moldova” din Iași

Foto: O. PLECAN

CINE ȘI CUM ÎNDRUMĂ SPRE JUDEȚE

OXIGENUL COMPETENȚEI?

- În județul Harghita — 1 arhitect la 292.000 locuitori.
- 23 de profesori și 15 alți specialiști din ultima promoție nu s-au prezentat la posturi.
- Forurile județene întreprind, la rândul lor, prea puțin pentru a recruta, atrage și stabili în județ specialiștii de care au nevoie.
- Criza de specialiști e determinată și de folosirea nejudicioasă a celor existenți.

HARGHITA. — Ținut aspru dar bogat, cu oameni harnici și pricepuți care, zi de zi, pun tot mai mult în valoare resursele naturale de care dispune județul. Un județ în care se investesc enorm și se construiește intens, un județ în care temperatura edificării socialiste a țării atinge cote dintre cele

mai ridicate. O singură cifră poate ilustra mai elocvent decât orice dinamica dezvoltării economice a plăturilor de pe cursul superior al Oltului: bunăoară, în 1969, în numai 37 de zile întreprinderile din județ realizează o producție egală cu întreaga producție a anului 1950.

O dezvoltare și mai rapidă se prevede pentru anii viitori. Logic, un asemenea ritm de dezvoltare economică și culturală este strâns legat de un spor de calitate în toate domeniile activității sociale, de o accentuată modernizare a producției, de creșterea rapidă a productivității muncii, de ridicarea con-

tinuă a nivelului cultural al populației. Sînt tot atitea elemente care reclamă o acuitate prezența specialistului cu înaltă calificare, aportul de competen-

OVIDIU PĂUN

(Continuare în pag. a V-a)

RADIOGRAFIA CULTURALĂ A UNUI JUDEȚ

Sentimentele pe care le încercăm în multe locuri din județul Alba, sînt acelea dintr-un pios pelerinaj. Aproape fiecare localitate evocă momente esențiale din istoria și cultura națională. În Alba Iulia se află Muzeul de istorie, posesor al unor exponate unice, biblioteca „Bathjaneum” cu cele 55.000 de volume și 1230 manuscrise, între care o parte din „Codex aureus” scrise cu o soluție de aur, sala Unirii, monumentul de pe dealul Furnicilor, Cetatea construită pe locul vechiului castru roman, catedrala romano-catolică, monument arhitectural unde este mormîntul lui Ioan de Hunedoara. La Blaj, muzeul și casele memoriale păstrează amintirea acelor oameni iluștri care au făcut din acest oraș centru de renaștere culturală: Timotei Cișariu, Aron Pumnul, Petru Maior, George Șincai. La Sebeș se găsește casa în care Mihai Viteazul a convocat dieta Transilvaniei, Cetatea și Biserica evanghelică, în împrejurimile sale sînt Cetatea dacică de la Căpâlna, Lazul, cu tradiția picturii pe icoane de sticlă și satul lui Blaga — Lăncrăm.

Acestea sînt numai cîteva din locurile care te îndeamnă la reflecție și le-am enumerat aici numai pentru a demonstra cît de amplu e re-

ducere și culturalizare. Pentru că nu despre tradițiile din județul Alba vrem să scriem, ci despre modul în care acestea sînt folosite ca instrumente în educarea tinerilor, pentru familiarizarea lor cu istoria, cu cultura poporului nostru. Între modalitățile folosite aici am numit, în primul rînd, spectacolul de mare amplitudine capabil să cîntine armonios elementul emoțional cu cel de largă informare, adică momentele de evocare cu conferința doctă despre cutare sau cutare personalitate a istoriei sau culturii. Unul din ele, deși a trecut mult timp de la reprezentarea lui, se mai păstrează viu în memoria spectatorilor. Este vorba de „Obeliscul Unirii”, inițiat de Comitetul municipal Alba Iulia al U.T.C. Ni s-a vorbit despre el, în comunele și orașele pe care le-am vizitat; oamenii își aminteau cu înfiorare de clipele trăite în sala de spectacol.

În al doilea rînd am numi excursia. Printre tinerii din județ se află mulți interesați

SABIN BORCAN

(Continuare în pag. a II-a)

Jurnal
Adnotări
universitare

În vara lui 1963, George Călinescu a dat ultimele examene cu studenții. Anul următor, boala necruțătoare a bătă dăcă l-a îngăduit să țină cîteva prelegeri.

În ziua cînd s-a prezentat grupa mea la examen, profesorul venise cu un album de reproduceri din pictura Renașterii italiene. Cred că nici unul dintre noi nu am înțeles dintr-un început rostul acestui album, cînd obiectul examenului era poezia lui Eminescu. Profesorul ne-a vorbit însă despre album, unde, cînd și de cînd a fost editat, care-i cuprinsul lui. Abia cînd mi-a venit rîndul să răspund, mai bine-zis după aceea, am priceput rostul albumului. Profesorul l-a deschis la o pagină și mi-a arătat o reproducere. Era o scenă de gen care se săvîrșea în fața unei clădiri monumentale. După ce mi-a dat albumul în mînă, ca să observ și detaliile, profesorul m-a întrebat: „Aveți de-a face în pictura aceasta cu un peisaj?”

Nu era nici un deal, nici o pădure, nici mîcar cerul nu se vedea. Am răspuns totuși: — Da. — Care-i? a întrebat dînsul. Nu e vorba de un peisaj natural, în sensul în care uzăm această noțiune, avem însă aici un fundal, un cadru care-i cel arhitectural. Așa e! Iată că pentru pictură, arhitectura, alt gen de artă, poate să țină loc de cadru, de „peisaj”. Mozaicurile de pe pereții edificiilor nu s-de

de GH. SUCIU
(Continuare în pag. a V-a)

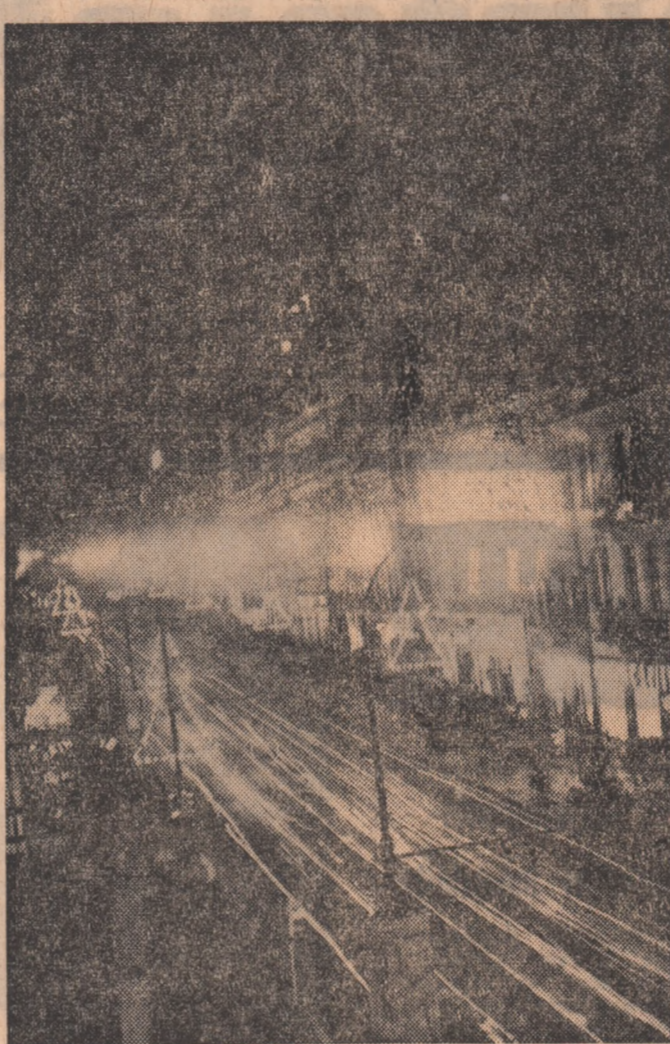
Autopape 5 *manate cu...*

IOSIF NAGHIU

— După cîte ştiu, spectacolul acesta nu reprezintă şi debutul dv. scenic...
— Nu. Am debutat cu piesa într-un act „Celuloză”, împreună cu Leonida Teodorescu şi Mihal Georgescu, într-un spectacol „cupă”. De data asta, Teatrul Giuleştii mi-a oferit prilejul, substanţial zice, de a prezenta o piesă în două părţi pe scena sa mare. Spun „scena mare” fiindcă se intenţionează deschiderea aici a unei săli Studio, asemenea celei de la Teatrul „Nottara”, unde am debutat în spectacolul „Atelier”, rămas din păcate singurul de acest fel.

— După premierele-debut de la Teatrul Mic, în special după „Iona” lui Marin Sorescu, tinerii dramaturgi sînt din ce în ce mai des jucăţi pe scenele ţării.
— Consider că fenomenul acesta firesc de altfel, ar putea fi accelerat. Multe piese bune, de strîngătoare actualitate, ar putea părăsi sertarele secretariatelor literare. În scurt timp, eu cu mai multă strălucire din partea criticilor, se va putea vorbi despre dramaturgia noastră în termenii în care se vorbeşte la ora actuală de proză şi poezie.

ION IVAN

Peisaj nocturn bucureştean.

Foto: P. TINJALĂ

CRONICA TEATRALA

„Dispariția lui Galy Gay“

DE BERTOLT BRECHT

la Teatrul de Comedie

Cercetătorii de toată mîna au făcut să curgă rîuri de cerneală în jurul ideii că principiile teatrului brechtian au încetat să mai corespundă mutațiilor survenite în gândirea teatrală contemporană și în specificul recepției publice. Nu pe de-a-ntruceul nedreptății — aici mecanismul misterios prin care omul se poate despersonaliza, devenind un simplu compoziție a unei forțe greșite — îndreptate către distrugere. „Problema piesei — notează undeva autorul — este turma malfecă, forța ei de ispită, cea turmă pe care Hitler și cei care l-au finanțat au mobilizat-o”. Nașterea acestei turme este înfățișată drept consecință nu a vreunei fatalități, ci a unei manevre lucide, țintind să transforme oamenii într-o masă monstruoasă de execuțanți fără chip. Alinierea se execută prin înșelăciune și teroare. Supus, omul devine în aparență puternic, dar încețoșat să mai fie om. Iluzia de a trece în rîndul „stăpînilor”, el și-o plătește cu propria sa ființă spirituală.

Ceea ce rămîne neschimbat în fiecare „redescoperire” este rectitudinea morală și politică a operei lui Brecht, forța ei ofensivă, calitatea ei de a activa atitudinea spectatorului. În această privință, Un om — un om jucăta la Teatrul de Comedie sub titlul Dispariția lui Galy Gay, continuă să fie una dintre operele cele mai reprezentative. Povestea umilului docher bengalez care, trînt în angrenajul inuman al războiului, își pierde personalitatea printr-un transfer de identitate, devenind o „mașină de identitate”, este o penetrantă parabolă a unei societăți în care alienarea individului dobîndește forme proximitice. Scrisă acum mai bine de patru decenii, în 1925, cu referire la războiul colonialist britanic în India, piesa și-a dovedit, de-a lungul anilor, neostentiv actualitate, iar astăzi și-o reconfiră în chip

trează de riguroasă, regizorul le îmbogățește cu virtuțile de expresivitate și strălucire ale teatrului popular, ale reprezentărilor colorate, expansive și dinamice; aceste trăsături se interpun între fabula brechtiană și morală ei, dînd celei dintîi un spor de spectaculozitate iar celei de a doua o capacitate de convingere superioară. Spectacolul are aerul unei încrederi de voioșie rare, de verve încrîncenată, dar el dă, în același timp, senzația unei excepționale precizii în acumularea gradată a detaliilor. A organiza cu exactitate un torent — iată o performanță care nu stă la îndemîna oricui, și pe care Lucian Giurchescu o obține cu o admirabilă dexteritate. Pentru a i-o înlesni, Dan Nemțeanu a compus un decor foarte simplu, de o funcționalitate perfectă, iar Paul Urmezescu a scris o muzică veselă, lejeră, menită să străgă atenția prin sine, ci să creeze ambianța în care ideile să circule nestînjite.

Cei mai mulți dintre interpreți se încadrează excelent în stilul reprezentății. Mihai Păldărescu (Galy Gay) este printre cei mai fideli, găsind amănunte revelatoare pentru ambele ipostaze ale personajului. Reîntoarsa la teatrul dramatic, Stela Popescu pune în valoare în chip remarcabil foarte interesanta experiență revuistică, dominînd o bună parte a spectacolului prin faimele și forța personalității sale. Ion Jucian — într-o desăvîșită compuziție satirică — și Dem. Savu conturează alte două reprezentări ale „pierderii identității”: zvrîlit în afara angrenajului care l-a dezumanizat, omul devine brusc nimeni, fără posibilitatea de a reveni la o existență normală. Mircea Albulescu, unul dintre cei mai înzestrați interpreți de teatru modern din generația sa, dă o convingătoare înfățișare caracterului activ al forței malfecă de a turmei. El secondează, cu brio dar și cu mici ezitări, Dumitru Chesă și C. Băltărețu. În sfîrșit, Aurel Giurumia și Mircea Constantinescu întreprind, prin umorul pe care-l conferă portretele celor doi slujitori ai unui templu budist, o nostimă sarjă împotriva obscurantismului; dar umorul lor nu se suprapune perfect (mai ales la A. Giurumia) cu tonalitatea generală a spectacolului.

În prim plan: Mihai Păldărescu și Stela Popescu. În umbră: D. Chesă, Mircea Albulescu și C. Băltărețu.

oziși de N. ANESTIN

SEBASTIAN COSTIN

„STRIGOII“

DE HENRIK IBSEN

la Teatrul „Bulandra“

not, zac numai, și nu putem scrie de ele... Pretutindunde sînt strigoii. De aceea ne este groază de teamă de lumina tînoră — astfel elucidează metafora titlului doamna Alving, cea care a fost înfrîntă de el Oswald și mama sa sînt obsedați de viață, „morți vii” lipsiți de curajul revoltei, vegetînd în frică și îndoială. Iar dacă îndoiala împulsează pe cei doi infirmi moral, deformați de societate pînă la spectrul degenerării biologice.

Aspirația spre adevăr, spre „soare” rămîne doar un ultim și inutil geamăt de durere, de disperare, tragic în puritatea lui. Atingînd și aspectul fizic al eredității, Ibsen îl împinge spre veridicitate conflictului, insistînd evident asupra dramatismului suferinței morale.

Acet accent ce scoate drama de sub imperiul naturalismului, a fost sesizat și în spectacolul teatrului „Lucia Sturdza Bulandra”, a cărei regie o semnează Marietta Sadoacă și Gh. Milețianu. Este o caracteristică meritorie a transcrierii scenice, subliniată de la bun început de arhitectul Dan Jitanu, într-o în-

cadatură plastică ce elimină intenția unei atmosfere apăsătoare. În albul calm și aerat al decorului, drama își creează teren propice pentru un start excelent. Și dacă demaratul se dovedește anevoios, monotone, vom a atribui interpretelor care în special în finele actului iniți găsesc cheia descifrării partiturii, tehnica dificilă de-a compensa lipsa acțiunii prin traducerea scenică a gândului. Spectacolul atinge dimensiunea tragică abia spre sfîrșit, înaintînd pînă acolo pe o traiectorie neregulată, cu momente intense, dar și căderi.

Montarea, lectură atentă și corectă a piesei, proiectează în paralel cele două drame, ale doamnei Alving și a lui Oswald, fără a diminua importanța nici uneia, împletindu-le pînă la sfîrșit într-un univers închis, tragic.

Schela conflictului și susținută de un trio de personaje în aceeași măsură interesante — doamna Alving — Manders — Oswald. Manders în interpretarea lui Dan Herdan în se pare a fi un reșit portret dramatic. O colorată paletă de nuanțe e mișnată de la bun început de arhitectul Dan Jitanu, într-o în-

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„Lupta de clasă“

„LUPTA DE CLASĂ”, organ teoretic și politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, publică articole teoretice privind politica științifică a partidului, propaganda marxist-leninistă, materialismul dialectic și istoric, economia politică și construcția economică. În revistă apar materiale inspirate din experiența organizațiilor de partid, de stat și economice, lecții și consultații în ajutorul lectorilor și propagandiștilor, al celor ce studiază în învățămîntul de partid, al lucrătorilor din domeniul științelor sociale, al studenților.

ÎN „LUPTA DE CLASĂ” se publică studii privind creația artistică, literară, științifică, recenzii ale lucrărilor din domeniul științelor sociale și al literaturii. În paginile revistei se publică articole privind mișcarea comunistă și muncitorească, sistemul socialist mondial, ansamblul relațiilor internaționale.

Abonamentele se fac la oficiile postale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi, instituții și de la saie.

Prețul unui abonament anual — 36 de lei.

CURIER

ION DEDA, comuna Dirmănești, județul Argeș.

Ne scrieți că unitatea va „muta” de la Colibași la Pitești, rugîndu-ne să vă explicăm dacă măsura aceasta putea fi luată fără consimțămîntul dumneavoastră.

Mai întii, ca să vă răspundem exact, ar trebui să știm dacă mutarea s-a făcut în cadrul aceleiași întreprinderi. Apoi, chiar dacă unitățile sînt distincte, termenul „mutat” este destul de imprecis ca să ne dăm seama despre ce este vorba. El ar putea însemna transferarea în interesul serviciului — situație în care era necesar consimțămîntul dv. — însă ar putea însemna și detașare. În acest din urmă caz hotărîrea unității este legală, cu condiția ca mutarea să fi fost făcută pe termen limitat. Eveniții totuși cu amănunte.

UN GRUP DE TINERI — Fabrica de șuruburi Brașov. Doamna dv. a fost implinită. Transformarea restaurantului cu mandatul din apropierea întreprinderii în restaurant-pensiune fără băutura alcoolică, unde să puteți servi masa, era necesară și de aceea redacția a intervenit în acest sens. Organele locale ale municipiului Brașov au dat dovadă de multă solitudine, așa încît într-o săptămîină locala a fost reamenajată și dotată corespunzător. În scurt timp, tot la apropierea unității, se deschide și un centru pentru desfacerea produselor de patiserie și cofetărie.

Un nou succes al tinerilor cîntăreți români

De curînd s-a încheiat la Barcelona concursul internațional de canto — care a reunit reprezentanți ai mai multor țări europene. Din cele șase premii principale jurii a atribuit trei unor tineri cîntăreți soliști ai Operei din București. Împortanța Asfel, Eduard Tugmaganan a obținut medaliile de bronz. Concursul de la Barcelona vine să confirme încă o dată valoarea școlii românești de canto.

Rădăcinile vii ale tradiției

(Urmare din pag. 1)

de excursii. Dovada, cele aproape 300 de cercuri turistice, la ale căror excursii au participat peste 40.000 de tineri. Din păcate, nimic deosebit, desigur. Noutatea începe de la modul în care a fost canalizată această pasiune și transformată în interes pentru valorile istorice și culturale. Cu abilitate pedagogică exemplară, organizații au relevat semnificația locurilor vizitate, un participant la excursie devine și un arheolog amator; în multe locuri există adevărate muzee arheologice în miniatură, rezultate din activitatea de excursii. Că pînă la acest interes, dintr-un motiv sau altul, nu este fructificat, pe deplin și unele colecții, ca cea a tinerilor din Streț, de pildă, stau pe jumătate risipite la căminul cultural, din lipsă de spațiu special amenajat.

Că sensul care s-a imprimat acestor cercuri de turism nu e o simplă întîmplare, o dovedește și felul în care s-au conceput de către comitetul județean U.T.C. excursiile de mai mare amploare. Au fost definite trei mari trasee, care cuprind locuri de importanță istorică și culturală, axate pe trei teme: „Alba Iulia — inimă de țară” (7 zile); „Munții Apuseni, legendă de istorie” (4 zile); „Așezări daco-romane din județul Alba” (3 zile). Excursiile sînt precedate de expuneri și simpoioane, seri tematice, prezentări de filme sau diavolice legate de evenimentele istorice sau culturale evocate de locurile ce vor fi vizitate. Apoi, momentul însuși al excursiei este preparat cu grijă. Cei peste 22 de ghizi pregătiți, timp de 3 zile, special pentru aceste trasee, sînt înarmați cu toată documentația necesară, capabili să facă din excursia proiectată adevărate lecții de istorie sau istoria culturii pe viu. Lucrurile nu se opresc aici. Se intenționează, la sfîrșit de an, concursuri „Drumeții veseli” pe cele trei teme, cu fază pe județ, la care să participe tinerii excursioniști.

Conceptul astfel, excursia devine o noțiune care denunșă mereu nu numai o pasiune sportivă, ci și interes pentru cultură. Ea e, în aceste condiții, nu o plimbare oarecare, aglomerată de muzica ușoară de la tranzistor sau de masa la iarbă verde, ci o adevărată excursie de studiu, un pelerinaj cu adevărat rezonanță în conștiința tînrului, un prilej de informare și educație.

Am numit numai două modalități care ni se par a avea interesul tinerilor. Ele demonstrează un mod conștient de a acționa și tocmai de aceea credem că acțiunile vor deveni mai numeroase.

Vitrina B.T.T.

Facem, mai întii, o cuvenită selecție din acțiunile săptămîinii trecute, organizate de unele comitete județene U.T.C., cu convingerea că această mențiune va servi drept exemplu și pentru alte organizații U.T.C., care nu din vina noastră nu și întîlnesc numele aici.

CONSTANTA. Patru sute de elevi au fost oaspeții muncitorilor din întreprinderile municipale și din cele din jur. Secțiunea de turism raportează și două excursii în Bulgaria, realizate din inițiativă locală cu tineri constănțeni.

ARGES. 120 de tineri din județ au asistat la realizarea unei șarje la Uzina de aluminiu din Slatina și au vizitat apoi cetatea banilor — Craiova. Elevii orașului Pitești au făcut drumeții la Casa memorială „Liviu Rebreanu” de la Ștefănești și la Muzeul Golești.

MARAMUREȘ. 37 de elevi de la Școala tehnică de construcții din Baia Mare au pornit într-o excursie-circuit prin țară, de 7 zile Alți 40 de salariați de la Combinatul chimico-metalurgic au făcut o excursie de agrement la Complexul turistic Borșa, în timp ce 80 de tineri săteni din comuna Satu Lung au vizitat Clujul.

Pentru efricitul acestei săptămîini reținem: deschiderea cursului de ghizi la Tg. Jiu; excursia pe care 30 de tineri cooperatori din comuna Lupeni, județul Harghita o vor face la Tg. Mures; călătoriile celor 160 de elevi din Baia Mare la Bistrița și Sighetul Maramureș și pregătirile sectorului județean de turism pentru deschiderea unui curs de ghizi. Din județul Hunedoara, 120 de tineri vor face o excursie pe ruta Deva—Sarmizegetusa—Herculaneu—Fortiile de Pier—Tr. Severin—Tg. Jiu—Hateg.

I. ANDREIȚĂ

AZI

in literaturii

- EDITURA PENTRU LITERATURA UNIVERSALA
 - Henry James: „Portretul unei doamne”, lei 20,00.
 - John P. Margand: „Al dv. Willis Wayde”, lei 19,50 (ed. cart.).
- EDITURA ȘTIINȚIFICĂ
 - D. Cosma: „Teoria generală a actului juridic”, lei 17,00.
 - Răth-Vegh István: „Istoria culturală a prostiei omenescii”, lei 7,75.
 - Max Born: „Fizica în concepția generației mele”, lei 15,00.
 - Apostol Stan: „Gheorghe Magheru” (ed. cart.), lei 13,50.
- EDITURA MERIDIANE
 - Jacques Lassaigne: „Pictori pe care i-am cunoscut”, lei 12,50.
- EDITURA MILITARĂ
 - Corneliu Soare și colectiv: „Pagini din gândirea militară românească”, lei 18,50.
- EDITURA TEHNICĂ
 - N. St. Dumitrescu și colectiv: „Uscarea lemnului”, lei 38,00.
 - T. Garabet: „Utilizarea redresoarelor comandate în acționari electrice”, lei 34,00.
- EDITURA PEDAGOGICĂ
 - Edmondo De Amicis: „Cuore”, lei 7,60 (în limba italiană).
 - FRATII KARAMAZOV: „Pe urmele vieții extraterestre”, lei 2,00.

CINEMA

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

VA PLACE BRAHMS: rulează la Patria (orele 9, 12, 15, 18, 21). Central (orele 8,30, 11,30, 14,30, 17,30, 20,30). Modern (orele 8,30, 11, 13,30, 16, 18,30, 21). Melodia (orele 8,30, 11, 13,30, 16, 18,30, 21). Fărvor (orele 11, 13,30, 16, 18,30, 21).

RĂZBOIUL DOMNITELOR: rulează la Republica (orele 8,45; 11, 13,30; 16; 18,30; 21).

JOCUL CARE UCIDE: rulează la Festival (orele 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Favorit (orele 10; 13; 16,30; 18; 20,30).

MY FAIR LADY: rulează la Capitol (orele 9, 12,30; 15,15; 18,45).

WINNERU IN VALEA MORȚII: rulează la București (orele 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 17; 19; 21). Luceafărul (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19,21).

FEMEA ÎNDRĂCĂȚITĂ: rulează la Flămura (orele 9; 12; 15,45; 20,30). Miorita (orele 9,30; 12; 15; 17,30; 20,15). Tomis (orele 9—15,45 în continuare; 18; 20,15).

SEZON MORT: rulează la Victoria (orele 9; 12,30; 15; 19,30).

NOILE AVENTURI ALE REZUNĂTORILOR: rulează la Lumina (orele 8,45; 16,15 în continuare; 18,30; 20,45). Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

BLOW-UP: rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). Program pentru copii (orele 8—10).

MONDO CANE: rulează la Timpuiri Noi (orele 9—19 în continuare).

ÎN ÎMPĂRĂȚIA LEULUI DE ARGINT: rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Aurora (orele 9,15; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

GALILEO GALILEI: rulează la Infrățirea (orele 15,15; 17,45; 20).

A TRĂI PENTRU A TRĂI: rulează la Buzzești (orele 15,30; 18).

CIND SE AUD CLOPOTELE: rulează la Buzzești (ora 20,30).

AMERICA, AMERICA! rulează la Dacia (orele 8,15—19,45 în continuare).

BERU ȘI COMISARUL SAN ANTONIO: rulează la București (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

MORTII RĂMIN TINERI: rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,15).

PAPUSA: rulează la Lira (orele 15,30; 19).

TESTAMENTUL DOCTORULUI MABUSE: rulează la Drumul Sării (orele 15; 17,30; 20). Mosilor (orele 15,30; 19).

TRUCUT LA MARIENBAD: rulează la Mosilor (ora 20,30).

LUPH ALBI: rulează la Fărvor (orele 15,30; 18; 20,30).

CHEȘTIUNE DE ONOARE: rulează la Flacăra (orele 15,30; 18).

SĂ TRĂIM PÎNĂ LUNI: rulează la Flacăra (ora 20,30).

ANGELICA ȘI SULTANUL: rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).

APELE PRIMĂVERII: rulează la Rahova (ora 20,15).

CORABIA NEBUNILOR: rulează la Giulești (orele 10; 15,30; 19); Floreasca (orele 10; 13,30; 17; 20).

VRIDIANA: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,30).

FRATII KARAMAZOV: rulează la Volga (orele 10; 14,15; 18,30).

CĂLDURA: rulează la Vitorul (orele 15,30; 18; 20,30).

LA NORD PRIN NORD-VEST: rulează la Popular (orele 15,30; 19).

ÎN UMBRA COLTULUI: rulează la Munca (orele 18; 20).

CHEȘTIUNE DE ONOARE: rulează la Flacăra (orele 15,30; 18).

SĂ TRĂIM PÎNĂ LUNI: rulează la Flacăra (ora 20,30).

ANGELICA ȘI SULTANUL: rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).

OMUL CARE VALORA MILIARDE: rulează la Progresul (orele 15,30; 18). Cîrșagi (orele 15,30; 18; 20,15).

CELE TREI NOPTI ALE UNOR IUBIRI: rulează la Progresul (ora 20,15).

RĂZBOI ȘI PACE: (seriile I și II); rulează la Cosmos (orele 15; 19,30).

BECKET: rulează la Cinematoca (sala Union) (orele 10; 13).

OMUL CARE VALORA MILIARDE: rulează la Progresul (orele 15,30; 18). Cîrșagi (orele 15,30; 18; 20,15).

CELE TREI NOPTI ALE UNOR IUBIRI: rulează la Progresul (ora 20,15).

RĂZBOI ȘI PACE: (seriile I și II); rulează la Cosmos (orele 15; 19,30).

BECKET: rulează la Cinematoca (sala Union) (orele 10; 13).

VICTIMELE DATORIEI — ora 20' (Sala Studio); SPINUL MITICĂ BLAJINU — ora 20; TEATRUL MIC: OFITERUL RECRUTOR — ora 20; TEATRUL GIULEȘTI: ABSENTA — premieră — ora 19,30; (La Sala Palatului); OMUL CARE A VĂZUT MOARȚEA — ora 19,30; TEATRUL „C. I. Nottara” (8-bul Manders); VIEȚIE ÎN CRĂNGI — ora 20; TEATRUL „Ion Văstulescu”: ACUL CUMETREI — ora 19,30; Studiuul I.A.T.C. ASTĂ SEARA SE ÎMPROVEAZĂ — ora 20; TEATRUL „Ion Văstulescu”: NAZDRAVNITILE LUI PĂCĂLA — ora 16; TEATRUL TÂNDĂRIȚĂ (Calea Victoriei); PAPUCIADA — ora 17; TEATRUL „C. Tănase” (Sala Savoy); VARIETĂȚI '69 — ora 19,30; CIRCUL DE STAT: RAPSIDIA SUEDEZĂ — orele 16 și 19,30.

MIERCURI, 10 DECEMBRIE 1969

18,00 Deschiderea emisiunii Studioul pionierilor • 19,30 Cîntă viorile. Muzică populară și orchestra condusă de Ionel Budișteanu • 19,30 Teatrululul de seară • 19,30 Armonii camerale — vizuiri coregrafice. „Păcăli” Muzica de Tudor Ciortea • 19,30 Anchetă sociale. Radioscopia unor întîmplări • 20,15 Tele-cinematoca. „Bătălie pentru apa grea” — coproducție franco-norvegiană • 21,30 Finala Festivalului național de teatru „Săgetătorul” de Ion Omescu — Teatrul Național „Vasile Alecsandri” din Iași. Reportaj transmis în direct de la Sala Comediei a Teatrului Național din București • 22,00 Teatrululul de noapte • 22,20 Salonul literar al TV. Romanul românesc și literaturile majore ale contemporaneității • 23,00 Invitate la dans cu formația Gerhard Rommer.

LILIANA MOLDOVAN

INCERTITUDINILE
AU DISPĂRUT

PLANUL ANUAL VA FI ÎNDEPLINIT

**O inițiativă care a permis organizației
U.T.C. de la Fabrica de cabluri și materiale
electrozolante București să lărgască
considerabil aria intervenției**

Multiplele aspecte din viața și activitatea Fabricii de cabluri și materiale electrozolante din București sînt în măsură, să ne sugereze un bogat portret mozaic în care predomină notele luminoase, culorile de sărbătoare, înfringînd frumosește realități ale colectivului de aici. Această lumină generală este însă punctată de câteva umbre, mai mici ce-i drept, dar care ar putea fi înlăturate foarte ușor, dacă conducerea întreprinderii ar manifesta un mai mare interes pentru extirparea lor. Nu este în intenția noastră să epuizăm toate aspectele, care formează acest portret-mozaic. Precizăm numai câteva coordonate esențiale ale felului în care se muncește în fabrică, a participării tineretului la realizarea producției, a eforturilor de creștere profesională și etică a tinerilor de aici.

Și cînd spunem „coordonați esențiale”, avem în vedere desigur și faptul că în această fabrică există două mari secții (cabluri de forță în P.V.C. și trîgătorie de aluminiu), care au intrat în producție cu 12 luni, respectiv cu 15 luni înainte de termen, permițînd realizarea unor importante sporuri de producție.

Avem în vedere, de asemenea, că acum, după 11 luni, colectivul fabricii raportează îndeplinirea și chiar depășirea planului de producție, reușind să recupereze din octombrie restanțele la producția marfă vîndută și încasată care, la sfîrșitul primelor nouă luni, era realizată în proporție de numai 97,8 la sută. La obținerea acestor rezultate, organizația U.T.C. a contribuit din plin. Menționăm doar inițiativa fructuoasă a comitetului coordonator U.T.C. de a realiza periodic, în fiecare secție de producție, anchete care urmăresc modul de participare al tinerilor la realizarea sarcinilor de producție, interesul și sprijinul acordat de mîștri și tehnicieni muncitorilor tineri și felul cum este primit acest sprijin, de către muncitorii cu mai mică vechime și experiență în meserie.

Efficiența acestor anchete este dată și de faptul că discuțiile cu tinerii sînt înregistrate pe bandă de magnetofon, împreună cu ale mîștrilor, tehnicienilor și inginerilor din secții. Confrontarea opiniilor se face cu participarea conducerei întreprinderii, obținîndu-se totdeauna pentru soluțiile optime de rezolvare a probleme-

lor care apar. Anchetele vizează deci depistarea pirghilor de mobilizare a rezervelor interne, de perfecționare profesională a tinerilor și în ultima instanță, toate cauzele lor convezg spre ridicarea calității produselor, spre creșterea răspunderii personale. În urma acestei acțiuni, care oferă organizației U.T.C. posibilitatea să-și lărgescă considerabil cîmpul de intervenție operativă, a scăzut mult numărul absențelor nemotivate, s-a înregistrat o întărire a disciplinei, iar ucenicii, de pe lîngă unele secții au început să mai fie utilizați doar la muncă auxiliară. Organizația U.T.C. din fabrică a contribuit deci și contribuie substanțial la transformarea în fapt a angajamentului colectivului de aici, de a realiza pînă la 31 decembrie o producție suplimentară în valoare de 46 milioane lei. Depășirea este echivalentă cu producția pe o lună a secției cabluri de forță din P.V.C. sau cu o treime din producția lunară a fabricii.

Dar, după cum arătam mai înainte, în ansamblul portretului-mozaic al fabricii persistă câteva zone umbrite, pe care nu le omitem din simplu motiv că puteau și pot fi foarte ușor înlăturate. Este vorba de condițiile de muncă ale angajaților, în secțiile noi. Tov. Gheorghe Moldovan, secretarul comitetului U.T.C. coordonator, ne arată că „la trîgătorie de cupru și de aluminiu s-au îmbolnăvit 15 tineri pentru că în această hală nu sînt încă perfectate instalațiile de încălzire. Ușile și ferestrele nu se închid, iar gurile ventilatoarelor nu sînt prevăzute cu capace de închidere pentru anotimpul friguros. Constructorul (întreprinderea de construcții speciale, instalații și montaj București nu a executat încă vestiarele și instalațiile sanitare prevăzute pentru noile hale. Și cum vine iarna, tinerii care lucrează aici sînt pe bună dreptate îngrijorați pentru că de aceste amănunte nu s-a interesat nimeni. Nu mai

vorbim că în unele locuri, ploaia prin acoperiș. Sîntem surprinși neplăcut cum după paravanul realizării de mai sus își poate face loc indiferența conducerei fabricii pentru condițiile de muncă ale salariaților. Nu înțelegem de ce tehnologii șef, tov. Alexandru Ivan, la sesizarea tov. Gheorghe Moldovan, că ploaia prin acoperiș peste agregatul ultramodern, adus cu bani grei din import, la care lucrează este întîmpinat cu totală indiferență! Nimic nu poate sciza o astfel de atitudine. Extirparea zonelor umbrite, din marea portret-mozaic al fabricii, trebuie să înceapă deci cu eliminarea indiferenței conducerei întreprinderii față de ele. Restul urmează de la sine.

JUSTIN MORARU

UN MONUMENT AL NEGLIJENȚEI

In curtea Fabricii de cabluri și materiale electrozolante din București există un monument al neglijenței față de avutul obțesc. Semnalînd acest amănunt ne exprimăm totodată speranța că în cel mai scurt timp se vor lua măsurile necesare pentru înlăturarea tuturor semnelor care ar putea lîsa în continuare impresia că domnia sa neglijența a trecut pe aici. După cum arată și fotografiile alăturate, în curtea susnumitei fabrici, stau în ploaie aruncate de-a valma, un număr foarte mare de lăzi pline cu utilaje sosite din import pentru secția de conductori în cauciuc, care urmează să intre în funcțiune în trimestrul IV al anului 1970. Atenția acordată păstrării în bune condiții a acestor utilaje s-a redus la acoperirea lăzilor cu carton asfaltat. Numai că acest carton nu acoperă toate lăzile, permițînd, de multe ori, infiltrarea apei.

Faptul că utilajele stau cam de mult vreme în aceste condiții, ne face să credem că pînă la montarea lor în noua hală (în orice caz nu mai repede de începerea primăverii) nu le este prezăcută o soartă mai bună. Ce are de spus conducerea F.C.M.E.? Ce soluție propune pentru înlăturarea acestui monument din perimetrul fabricii?

I. M.

IRIGAȚIILE

mulți dintre cei veniți erau plăpînzii, n-ăr fi putut face față greutăților de pe șantier, dar oricum, cel puțin citeva sute tot puteau fi calificați. Nevoia de cadre am căutat s-o rezolvăm parțial altfel. În perimetrul șantierului „Valea Iernii”, de pildă, am organizat cu începere de la 1 octombrie a.c. școala de pregătire a mecanicilor recrutați dintre tinerii de pe șantier. Anul viitor ne străduim să extîndem acest gen de școli și pe alte șantiere.

Rep.: Brigadierii au plecat dezamăgiți de pe șantiere pentru că, deși li s-a promis de către conducerea acestora că vor fi ajutați să se califice, totuși, pînă la urmă, numai cu promisiunile s-au ales. Anul viitor foarte greu se va reuși reluarea unor astfel de acțiuni de care, sincer vorbind, este multă nevoie pe șantierul de irigații.

D.V.: În primul rînd, experiența unor ani de muncă — în prezent mai mult de jumătate dintre cei care lucrează pe aceste șantiere au o vechime mai mare de trei ani. Apoi, faptul

că vom lucra numai pe câteva șantiere, avînd astfel posibilitatea concentrării utilajelor. Se adaugă avantajul că încă de la începutul lunii decembrie era asigurată documentația tehnică pentru un număr de 51 dintre cele 63 de lucrări — adică 99 la sută din volumul total de construcții montaj, iar proiectele de execuție pentru ceea ce se va realiza cu forțe proprii reprezintă 94 la sută din volum.

S.G.: Pe toate șantierele au fost create condiții să se lucreze și pe timpul iernii. De fapt, circa 20 la sută din planul anual va fi realizat în lunile în care s-a executat lucrări de terasament în volum de aproximativ 10 milioane metri cubi. De asemenea, s-a planificat realizarea a o sută douăzeci și unu de stații de pompare precum și alte construcții hidro tehnice mari, iar în poligona organizate vor fi fabricate 15 000 metri cubi dale necesare construcției canalelor magistrale și a bazinelor de refulare.

Oprim aici convorbirea noastră. Cele relatate cu amabilitate de interlocutorii noștri constituie însă doar un punct de plecare. Vom reveni cu relații de la fața locului, de pe șantierele de irigații Carasu, Pietroiu — Ștefan cel Mare, Terasa Brăilei, Gălbăuți — Călărăși, Ni-corești etc. Ritmului de lucru, ca subiect al investigațiilor, îl vom alătura calitatea amenajărilor pentru irigații și la obiectivelor de construcții aferente, pregătirea cadrelor, relațiile între constructori și furnizori, preocuparea organizațiilor U.T.C. privind mobilizarea sub toate aspectele a tinerilor la îndeplinirea sarcinilor de plan, precum și alte aspecte pe care le vom întîlni.

Deocîndă, după cum ne informează corespondentul nostru voluntar Ion Talaș, prima ședință a avut mai curînd un caracter organiza-

toric, la care au luat cuvîntul în primul rînd invitații poștoși în mijlocul studenților din partea redacției „Flacăra Iașului”, a Casei de cultură și a Consiliului U.A.S. pe centrul universitar. Ceea ce este cit se poate de firesc acum, la început de drum.

Așteptăm în continuare vești de la alte ședințe, pe care clubul și le propune pentru fiecare marți, ședințe la care principalii participanți la dezbateri vor fi, cu siguranță, studenții.

Bravo.

Tîndrul inginer Nicușor Ștefanescu este matematician programator, șeful secției mîștri mari, la Uzinele „Rulmentul” Brașov.

ÎN FORMULARI GENERALE NU SE POT NAȘTE ACTIVITĂȚI CONCRETE

DUPĂ ADUNARE CONCLUZIA A FOST UITATĂ

Semnalăm, cu un alt prilej, că în mai multe locuri din țară au intervenit, cu ocazia alegerilor U.T.C. din această toamnă, unele modificări în structura organizațio- nică. Dacă constatăm că la CIL Tg. Jiu, de pildă, au luat ființă grupe U.T.C. acolo unde erau înainte organizații mari, trebuie să spunem că, la Fabrica de confecții din Focșani, procesul a fost invers. Alegerile au ocazionat crearea unor organizații pe scheletul schimburilor de lucru în sectoarele unde erau înainte grupe U.T.C. Și într-un caz și în celălalt însă scopul a rămas unul și același, opțiunea pentru adoptarea cadrului organizațio- nical mai potrivit avînd la bază un singur motiv: necesitatea ca intervenția specifică a organizației U.T.C. în problemele producției să cîștige în profunzime, să capete un spor de eficiență. Desigur însă că această cerință nu poate fi desprinsă de mijloacele cu care acționează de obicei organizația U.T.C., de ceea ce-și propune să îndeplinească la un început prin programul ei de activități.

Racordarea unui astfel de program la cerințele locului de muncă, reflectarea, cu alte cuvinte, a răspunderii majore ale organizației în obiectivele pe care ea însăși le propune, nu se pare a fi prima condiție a succesului. Este inutil să insistăm asupra faptului că alcătuirea chibzuită a programului de activități de

cître fiecare grupă sau organizație U.T.C. trebuie să fie în sensul acesta, primul pas întreprins. Primul pas — însă nu singurul.

Tovarășa IULIANA GURĂU, secretara comitetului U.T.C. de la Fabrica de confecții, ne asigură că în organizația de care răspunde, acest prim pas a fost făcut, că toate organizațiile au în prezent programe de activități. Dar cum anume a fost făcut el, care sînt intențiile precise ale organizațiilor în perioada următoare, sînt amănunte în preajma cărora trebuie să mai insistăm puțin. Pentru că nu se poate trece ușor peste un fapt. Aproape toate programele care ni s-au arătat (organizațiile nr. 2, sectorul I, schimbul A și nr. 1, sectorul I, schimbul B excelînd) au mai degrabă caracterul unor rezoluții impersonale; avînd în vedere... luînd în considerare... etc. Că, de pildă, organizația U.T.C. nr. 2 (de unde am extras formularea de mai sus) „se

are în vedere că un mare număr de tineri lipsesc de acțiunile pe care conducerea întreprinderii le inițiază, pentru a le îmbogăți bagajul de cunoștințe profesionale”, că, tot aici, este bine să se manifeste întotdeauna operativitate în combaterea și înlăturarea cauzelor de indisciplină, acesta nu-i un lucru rău. Dar ce-și propune, totuși, în programul de activități să întreprindă concret, comitetul nou ales al organizației U.T.C.? Trage el toate concluziile din ceea ce a avut în vedere și, mai ales, le trage pînă la capăt? Judecînd după ceea ce este înscris în programul de activități, se pare că nu se procedează astfel. În locul unor măsuri concrete, cu termene și responsabilități, cele mai multe din programe ne oferă formulări de acest fel: „va trebui să insistăm mai mult în privința participării tinerilor la cursurile de ridicare a calificării”, „va trebui să luăm cele mai eficiente măsuri în vederea asigurării unei

mai bune organizări în procesul de producție, a întăririi disciplinei, să asigurăm îndeplinirea planului de producție și îmbunătățirea calității produselor” ș.a.m.d. Întrînd în mai toate programele cercetate obiective vag formulate, avînd în față mai degrabă o colecție de aprecieri generale valabile, este explicabil de ce programele de activități ale organizațiilor U.T.C. de la Fabrica de confecții seamănă, pe de o parte, unele cu altele și sînt, pe de altă parte, adîmna nu numai cu cele din luna precedentă, ci chiar cu cele din anul care a trecut. Unui astfel de program îi recunoaștem o singură calitate, aceea de a nu angaja, a nu obliga pe nimeni cu nimic: nici pe membrii comitetului U.T.C. și cu atît mai puțin pe membrii organizației.

Explicația acestor stări de lucruri ni se transmite pe o cale simplă și nu mai puțin derutantă: „Alegerile, la noi în fabrică, s-au desfășurat foarte în fugă”, ne-a spus tovarășă IULIANA GURĂU. Avem toate

toate motivele să credem că la întocmirea programelor de activități s-a lucrat și mai în fugă.

Dar dacă organizațiile U.T.C. din Fabrica de confecții și-au întocmit, după alegeri, un ghid, cit de cit conținut, înmăcar asupra jalanelor după care ar trebui să se conducă în activitatea viitoare, sînt în Focșani situații regretabile din toate punctele de vedere. Iată, de pildă, Fabrica de mobilă. Aici, nici una dintre organizațiile U.T.C. nu-și alcătuiește program de activitate, deși trecuseră citeva săptămîni de la data alegerilor. Anomalia este sesizată de ing. IULIAN ARSENIU, secretarul comitetului U.T.C., dar dînd-un alt unghi de vedere. „Trebuie, ni se spune, să facem o instruire după care se va trece la întocmirea programelor de activități”.

Așadar, la Fabrica de mobilă se aștepta. Se aștepta instructorii. După cele ce ni se spune, facem acum legătura mai bine cu discuția avută la comitetul municipal U.T.C. „Vă veți ce vedeți”, ne-a spus din capul locului secretarul comitetului municipal, tovarășul TEODOR NASTASE, atunci cînd l-am încunșinat de scopul vizitei. „La noi, alegerile de-abia s-au terminat”. Prin urmare, una din explicațiile acestor situații nici nu trebuie căutată prea departe, ci chiar în stilul de muncă al comitetului municipal U.T.C.

Este aceasta o practică cu care, în ultima vreme, am făcut cunoștință în mai multe organizații U.T.C. După adunarea de alegeri, în viața unora dintre ele, intervine, în mod ciudat, o perioadă de relache. Lucrurile se consumă ca și cînd organizația respectivă s-ar afla la capătul escaladării unui munte. Ajunsă în „vîrf” (în cazul nostru „piscul” fiind adunarea de alegeri) ea consideră că e potrivit să-și ia o pauză de respirație. De două, de trei sau patru săptămîni — cit apucă. După care lucrurile se umeșe iarăși din loc pînă la celălalt „vîrf”.

Fără doar și poate o asemenea optică trebuie revizuită. Viața fiecărei organizații U.T.C. trebuie să se desfășoare fără intreruperi. Adunările de dări de seamă și alegeri, eveniment care are loc periodic în viața organizațiilor U.T.C., nu constituie un scop în sine. Și dacă totuși alegerile constituie într-un sens un „vîrf” în viața organizațiilor U.T.C., acest vîrf trebuie considerat ca un punct distinct pe un fundal de activități bogate, conștinui, cit mai interesante. Un moment de impuls — și nu un motiv pentru intreruperea cursului firesc al vieții de organizație.

I. BODEA

Tîndrul inginer Nicușor Ștefanescu este matematician programator, șeful secției mîștri mari, la Uzinele „Rulmentul” Brașov.

DESCHIDEREA CERCURILOR

URMARE DIN PAG. I

— Două de economie la Complex-Manasia, două la O.C.L. mixtă, unul la Fabrica de cărămizi etc. etc. Total, 14, 7 de economie, 7 de istorie.

— Nu s? — Cum, 8 la 8 am spus? Ia uitel S-au încercat. Sînt, vîslică, 29.

— Și cite au fost deschise? — 6.

— Iar celelalte? — Cine poate să știe!

— Ați avut greutăți cu cercurile. — Mari, tovarășe.

— V-au lipsit tematicile. — Nu-i adevărat. Le avem la dosar încă de cînd!

— Atunci v-au lipsit lectorii. — Da de unde. I-am recrutat i-am instruit.

— Atunci n-ați adoptat niste măsuri care... — Vai de mine, cine spune asta? V-ați uitat în dosar?

— Atunci? — În școli au fost teze. Foarte multe teze. Iar în întreprindere... pe ei nu știu ce i-ar mai fi putut împiedica. Trebuiau deschise de peste două săptămîni.

— N-ați aflat nimic? — Nimic. Noi nu ne-am deplasat prin organizații să vedem. Poate membrii nesalariați ai biroului să o fi făcut. Există o repartizare: membrul biroului și cercul.

Sînt intrunite și la Urziceni, ne-am convins, toate condițiile — există tematicile, există lectorii, tinerii s-au înscris în cercuri. Anului care să fie obstacol? De ce nu s-a dat curs dorințelor? „Nu ne-am deplasat”. Este singurul argument pe care îl puteam reține dintr-un noian de aproximativ, singurul care scoate la iveală toată indiferența, pasivitatea secretarului și a locițilorului său. Dînd formelor recomandate de planară un caracter plat, neurmîndînd îndeaproape felul în care se desfășoară activitatea cercurilor, omîndînd tocmai auditorul, din ceea ce întreprindem, nu se poate ajunge, treptat, decît la compromiterea a ceea ce este bun și se dovedește a fi bun. Nu se poate accepta nici măcar senza că „sîntem la început, ne lipsește experiența”. Și am vrea să-și reamîntim tovarășului Toma BORDEI, secretar al Comitetului județean Ilfov al U.T.C., care ne-a dovedit că știe, din punctul acesta de vedere, despre ceea ce se întîmplă în județ cam atît cît știe secretarul comitetului orășeneș din Urziceni că se întîmplă în cele 42 de organizații din raza sa de activitate, o vorbă veche — pentru fiecare, ziua bună se cunoaște de dimineață.

Sînt intrunite și la Urziceni, ne-am convins, toate condițiile — există tematicile, există lectorii, tinerii s-au înscris în cercuri. Anului care să fie obstacol? De ce nu s-a dat curs dorințelor? „Nu ne-am deplasat”. Este singurul argument pe care îl puteam reține dintr-un noian de aproximativ, singurul care scoate la iveală toată indiferența, pasivitatea secretarului și a locițilorului său. Dînd formelor recomandate de planară un caracter plat, neurmîndînd îndeaproape felul în care se desfășoară activitatea cercurilor, omîndînd tocmai auditorul, din ceea ce întreprindem, nu se poate ajunge, treptat, decît la compromiterea a ceea ce este bun și se dovedește a fi bun. Nu se poate accepta nici măcar senza că „sîntem la început, ne lipsește experiența”. Și am vrea să-și reamîntim tovarășului Toma BORDEI, secretar al Comitetului județean Ilfov al U.T.C., care ne-a dovedit că știe, din punctul acesta de vedere, despre ceea ce se întîmplă în județ cam atît cît știe secretarul comitetului orășeneș din Urziceni că se întîmplă în cele 42 de organizații din raza sa de activitate, o vorbă veche — pentru fiecare, ziua bună se cunoaște de dimineață.

— Să le numărăm? — Să le numărăm.

UN CLUB
AL DEZBATERILOR POLITICE

De curînd, la Casa de cultură a tineretului din Iași a fost inaugurat un club al dezbaterilor politice. Consensemăm faptul că pe un ecou prompt la hotărîrea C.C. al U.T.C. cu privire la organizarea activităților de pregătire politico-ideologică a tineretului, ca pe o modalitate specifică de concretizare a acestei hotărîri în mediul studențesc.

Deocîndă, după cum ne informează corespondentul nostru voluntar Ion Talaș, prima ședință a avut mai curînd un caracter organiza-

toric, la care au luat cuvîntul în primul rînd invitații poștoși în mijlocul studenților din partea redacției „Flacăra Iașului”, a Casei de cultură și a Consiliului U.A.S. pe centrul universitar. Ceea ce este cit se poate de firesc acum, la început de drum.

Așteptăm în continuare vești de la alte ședințe, pe care clubul și le propune pentru fiecare marți, ședințe la care principalii participanți la dezbateri vor fi, cu siguranță, studenții.

Bravo.

Prezențe fără catalog • Prezențe fără catalog • Prezențe fără catalog

NOI despre NOI și... despre CEILALȚI

Iată-ne la Botoșani, onorându-ne o veche datorie. Ne obligasem să elucidăm „misterul” care a propulsat pe podiumul premianților la ediția națională 1969 a olimpiadelor școlare 25 elevi din cele două licee ale orașului — „A.T. Laurian”, în venerabila vîrstă de 110 ani, și „Mihail Eminescu”, aflat la primul său deceniu de activitate!

Ca de obicei ne așezăm în jurul „mesei rotunde” și transmitem microfonul noilor noștri colegi de echipă — de fapt „lotului olimpic” botoșănean și citorva dintre profesorii lui.

La început am alcătuit o micro statistică, întinzînd evoluția liceenilor din Botoșani în competițiile științifice școlare. V-o prezentăm:

Participanți la etapa județeană:	Participanți la etapa finală:
matematică 28	6
fizică 67	9
chimie 46	7
română 14	14
Total 175	Total 36

PREMIAȚI LA FAZA FINALĂ:				
Matematică	I	II	III	mențiuni
Fizică	1	1	—	2
Chimie	—	1	—	1 specială
Română	—	2	4	4
				8

Total elevi în ambele licee — o ultimă informație — 1800. Corelați cifrele, comparați-le, reflectați și trageți concluziile. Noi le adresăm elevilor prima întrebare:

FLORIN UNGUREANU

MARTA SEGAL

DAN CALISTRU

DANIELA POENARU

LIVIU CONDRUC

ECHIPA „SCINTEII TINERETULUI” LA BOTOȘANI

CUM SE POATE AJUNGE

DE LA OLIMPIADELE ȘCOLARE LA... ROMANTISM

ECHIPA „SCINTEII TINERETULUI”: Botoșanul a dat mulți premianți la olimpiade. Cum se explică fenomenul, cum se datorează succesul, pentru că realmente e un succes. Sau nu-l considerați un fenomen?

FLORIN UNGUREANU, clasa a XI-a reală, Liceul „A. T. Laurian”: Un succes este, recunosc. Un fenomen nu. Așa ar arăta răspunsul meu pe scurt. Dar mai am de adăugat ceva. Aș spune că pe mine personal mă intrigă faptul că pînă acum Botoșanul n-a avut mai multe premii la fazele republicane ale olimpiadelor. Profesori excelenți sînt și au fost. Elevii capabili au fost și înainte, însă... Acum, poate am fost mai ambițioși. Am muncit enorm (după părerea celor din exterior), am muncit cum ar trebui să muncim totdeauna (după părerea noastră), cot la cot cu tovarășii profesori. Spun cot la cot, intrucît succesul și datorăm în mare măsură muncii din clasă (care este excelentă) și vieții din cercul de fizică, patronat cu autoritate și pasiune conștientă de profesorul nostru, tovarășul **Mihail Tironeac**. Taina constă în legătura profesor — elev. Acolo, în cerc, distanța catedră — bancă dispăre. Lucrăm probleme grele pe lângă cele date la olimpiadă și s-au putut juca. După cit am muncit, după tot ce a făcut tovarășul profesor pentru noi, nu se putea să nu reușim. Cu toate acestea, din grupul nostru n-a fost premiat tocmai un coleg de la care așteptam cel mai mult. Premianții clasei de cînd li știu. Poate tocmai asta, că e bun la toate, l-a pierdut...

BEBE COHN, clasa a XI-a reală, Liceul „A. T. Laurian”: Eu sînt colegul „bun la toate” la care s-a referit Florin. Are dreptate. Am „victori” învățării de 10 la toate disciplinele din clasele mici. Tot timpul am fost „privit ca „speranța” clasei, nici un profesor nu accepta să nu fiu foarte bun și la obiectul lui. Așa am ajuns pînă în clasa a XI-a fără să mă fixez la o pasiune anume, deși în adîncurile mele sînt atras de matematică și fizică și, iarăși, deși îmi place nespun româna... Același profesor de care vorbea Florin — și pe care mi-aș permite să-l numesc **magistrul** nostru din anii de liceu — m-a convertit spre fizică și, implicit, spre olimpiadă. Iar olimpiada mi-a servit o veritabilă lecție de viață. Acum încerc să mă delimitez, vreau să mă stabilizez. Dar, mărturisesc, nu prea sînt lăsat. În virtutea obișnuinței, profesorii și chiar părinții îmi cer efort egal la toate disciplinele!

În orice caz olimpiada nu se cîștigă cu elevi egali la toate, ci cu cei care știu să sacrifice vanitatea de premiant, consacrandu-se unor pasiuni...

ANCA PANCU, clasa a XII-a, Liceul „Mihail Eminescu”: ...și ce facem atunci cu cultura generală? Nu fac demagogie dar simt că numai acum și numai în liceu avem răgazul de a ne asigura fondul culturii generale. Eu știu că e mai comod, pentru mai tirziu, cînd se pune problema unui examen de admitere în facultate, să dai prioritate în liceu disciplinei care va sta la baza viitoare profesiei. Dar mi se pare un sacrificiu periculos pentru formația noastră intelectuală. Ca elev n-ai dreptul să stagnezi în nici o direcție. De fapt ce altceva avem de făcut decît să învățăm?

Mă gîndesc la întrebarea pe care ne-ați pus-o cu privire la „fenomenul” Botoșani. Cert, nu e un fenomen. Realitatea este că atunci cînd ai un profesor, precum tovarășul **Panaft Forțu**, de fizică, nu se poate să nu aspiri la reușite olimpice! Vedeți, poate și un alt profesor ne-ar fi învățat fizică. Dar tovarășul Forțu ne-a dăruit ceva pe care nici nu pot să-l definesc acum, ne-a cîștigat ca om. A adunat în jurul său un nucleu de elevi, hai să le spunem dotați, asupra cărora a acțio-

nat nu numai ca profesor sau poate tocmai pentru că e profesor cu P mare. Personal îi dărez nu numai participarea la olimpiadă ci patru ani de liceu și profesia mea viitoare — profesora de fizică.

MARTA SEGAL, clasa a XI-a reală, Liceul „Mihail Eminescu”: Nu pot să răspund la întrebare înainte de a-l răspunde lui Bebe că nu e nevoie, cînd ești elev, să sacrifici vanitatea de premiant și să te ocupi de o disciplină preferată. Sigur că ne face plăcere să ni se spună încă din liceu chimista, fizicianul, matematicianul, dar ca elev nu te poți dispensa de nimic din ceea ce îți dă școala. Mie îmi plac toate obiectele. Uneori tovarășul profesor mă și întreabă de ce învăț așa de mult la fizică din moment ce eu sînt chimistă. Pentru că e frumoasă, i-am răspuns eu. Dar ce înțelegi prin frumoasă? m-a întrebat. E frumoasă pentru că mă pune să rezolv probleme dificile, cu care îmi bat capul zile întregi și mă destind total cînd găsesc soluții. Să știți că eu n-am luat premiul la olimpiada de chimie, spre surprinderea tuturor. Nu mă întrebăți cum m-am întors acasă astă vară. Acum am înțeles-o pe ea să apreciez cîștigul acestui pierderi. N-am luat premiul dar am muncit enorm, și dacă mă gîndesc la participarea noastră numeroasă la etapele finale le scot din imperiul „fenomenului” accidental și le trec în seama muncii, a marii noastre plăceri de a munci.

LIVIU CONDRUC, clasa a X-a reală, Liceul „Mihail Eminescu”: După părerea mea rezultatul de la olimpiadă înseamnă triumful spiritului de echipă dominant în clasele noastre și în cercuri. Să mă explic: în momentul de față, progresul tuturor științelor obligă elevul la un efort de asimilare foarte mare. După părerea mea el se chechtuiește pe două direcții — respectînd o severă disciplină de studiu, în general, pentru toate materiile și impunîndu-și o altă disciplină pentru știința preferată. Recunosc că e greu, oricît de conștient ai fi, nu poți evita anumite căderi. Obosesc. Dar nu te lasă colectivul, echipa, să nu rămii același, egal în muncă și rezultate. Se includ aici noțiunile de colectiv, coeziune, solidaritate, ce vrei. Același lucru se petrece și în cerc. Cercul nostru de fizică e, de fapt, o echipă. Spiritul nostru este atât de puternic încît dacă nu putem să ne folosim prea bine de laborator — ca să mă servesc de acest exemplu — ne facem acasă experiențele, individual sau pe grupe, apoi le prezentăm în cerc și chiar în clasă, beneficiind toți de pe urma rezultatelor! De fapt, spiritul de echipă e o trăsătură a epocii pe care o trăim...

BEBE COHN: ...pentru că în știința modernă reușita este incompatibilă cu individualismul. O dovadă în acest sens este atribuirea, în ultima vreme, a premiilor Nobel unor echipe de cercetători. În acest sens aș aduce o propunere, poate îndrăzneață: ce ar fi ca olimpiadele să fie concepute pentru echipe de elevi? Mă gîndesc că olimpicul de azi vor activa în profesii numai pe echipe și ar dobîndi de timpuriu acel spirit al colectivității extrem de necesar în munca de inginer, de cercetător, dar și în viață.

FLORIN UNGUREANU: Da, a trecut vremea cînd o singură inteligență răsturna fizica, să zicem. Acum au cuvîntul experiențele îndelungate, făcute pe echipe. Păstrînd proporțiile afirm că noi, la București, am acționat ca o echipă — o echipă de elevi a Botoșanului care a vrut să impună numele celor două licee, chiar dacă acasă, cum spunea aici cineva, sînt două echipe „rivale” care se „spionează” și încearcă să găsească în partea adversă „trădători” de secrete profesionale!... Acum nu ne mai sperie Bucureștii. Am constat, o spun cu puțin orgoliu, că sîntem concurenți de talie republicană. Și avem ambiția ca la viitoarele ediții să ne prezentăm în număr cit mai mare.

MARIAN FECIORU, clasa a X-a B. Liceul „Mihail Eminescu”: ...și dacă avem de acum o tradiție, în nici un caz nu putem s-o abandonăm. Prea am cîștigat-o cu multă muncă. La anul, sperăm, nimeni nu se va mai întreba „ce e cu fenomenul Botoșani?”. În cele din urmă cred că a reușit că n-a fost la mijloc nici un „miracol”.

Poate ar trebui să trecem direct la întrebarea următoare, fără să comentăm nimic. Dar pentru că n-am putut reproduce tot ce au spus elevii botoșăni, ne lădăm dreptul să adunăm în câteva cuvinte o idee din toate cite s-au risipit pe parcursul convorbirilor noastre. Ideea că datorită enorm înaintării care au făcut renumele orașului — Eminescu și Iorga fiind numele cele mai venerate. Ni se pare cu totul notabilă aspirația acestei generații de a impune în memoria orașului nume noi. La urma urmelor, aceste nume noi aparute în orașele și satele noastre vor înscrie în memoria țării plectada contemporană a omenilor de renume. O asemenea aspirație nu e un semn de înfatuare ci, după cum am înțeles la Botoșani, un mobil de o mare forță stimulatorie.

ECHIPA „SCINTEII TINERETULUI”: Din răspunsurile de pînă acum am înțeles că v-ați hotărît profesia. Ne-am dat seama și care sînt profesii preferate. Să presupunem că — date fiind succesele voastre la învățătură — țințiți foarte departe în ceea ce privește afirmarea în profesie. V-ați gîndit la cadrul în care puteți realiza această afirmare? Acceptați ideea: „te poți realiza oriunde e nevoie de tine?”.

DANIELA POENARU, clasa a X-a reală, Liceul „Mihail Eminescu”: Simt nevoia să restabilesc o proporție în legătură cu încercarea dv. de a împărți elevii pe categorii. Ne-ați întrebat din ce pluton facem noi parte — elevi buni foarte buni, virțuri, sau obișnuți. Să știți că noi, elevii, nu facem asemenea categorisiri. Părinții și profesorii obișnuiesc să ne împartă astfel. Noi ne

considerăm elevi pur și simplu. Poate ar trebui altfel spus: există elevi care sînt elevi și alții care trec drept elevi. Dar asta a fost o divagație. Eu sînt o elevă căreia îi place să fie elevă și profită de această calitate. O elevă care se pregătește la toate disciplinele și în mod special la chimie. E clar că în vederea viitoarei mele profesii de inginer chimist. Recunosc, întes foarte departe. Totdeauna mi-a plăcut să... vreau ceva, și vînd ceva m-am mobilizat. Acum îmi dau seama că trebuie să și ști cum să vrei. Sigur că vreau să mă afirm și în mintea mea există și imaginea cum și unde. Iar cum și unde, în ceea ce mă privește, se include în „te poți realiza oriunde e nevoie de tine”.

FLORIN UNGUREANU: Pentru ceea ce vreau eu să fac în viață cadrul de afirmare este laboratorul. Sînt că pot să-mi spun cuvîntul în cercetare. Am niște idei, calificate de colegi drept formidabile, dar cînd am încercat să le dau viață am văzut că nu am destule cunoștințe. Le păstrez și mă documentez pentru ca să le realizez. Nu admit că aș putea să mă împiedic, să capotez...

ECHIPA „SCINTEII TINERETULUI”: Să pornim însă de la premisa că la absolvirea facultății întreaga ta promoție va fi solicitată să urce la catedră, la sat. Ai fi capabil de acest gest sau îți s-ar părea un sacrificiu?

FLORIN UNGUREANU: Cred că din spirit de solidaritate aș accepta. Poate o să considerăți părerea mea greșită dar cred că ar fi un sacrificiu. Plecînd într-un sat ce pot face? S-ar putea să am fericirea de a avea oțiva elevi buni, să însemnă pentru ei ceea ce a însemnat dascălul meu pentru mine. S-ar putea să reușesc să fac din ei ceea ce sînt eu și să devin eu. Atunci cînd voi ajunge la anul bilanțului presupun că aș fi mulțumit cu ceea ce am realizat. Dar, cel puțin acum, nu mă resemnez la atit simt că m-aș rata. Vedeți, eu n-am nevoie în realizarea mea decît de un laborator. Poate fi în București, în Botoșani, într-o uzină oarecare sau în crelerul munților. Sîntem datori să înțelegem, cu o dobîndă, societății toate investițiile făcute cu noi. E un termen cam comercial că trebuie să plătim pentru ceea ce ni se dă. Îi fo-

losec și eu afirmînd totodată că societatea n-are nevoie de orice fel de plată...

ANCA PANCU: Florin are și nu are dreptate. Din punctul meu de vedere n-are dreptate. Mie mi se pare ceva teribil să educi un copil, să-l crești, să-l formezi ca om. Eu n-am nevoie de un loc anume pe harta țării ca să mă afirm ci de copii pe care să-i învăț fizica. Vorbind despre afirmare nu are ce căuta cuvîntul sacrificiu în sensul în care ni l-ați pus dv. Dacă îți iubești profesia tot restul trece pe plan secundar. La mine în familie nu s-a discutat niciodată unde anume să-ți exerciți profesia. Părinții mei au venit în Botoșani acum douăzeci de ani și aici și-au exercitat profesia! Nu s-au simțit niciodată ostracizati, și-au găsit împlinirea...

TEODORA VASILIU, clasa a XII-a umană, Liceul „Mihail Eminescu”: Eu doresc cu ardoare o catedră la sat. În mintea mea stăruie de mult ideea că elevii de la sate au dreptul la profesori foarte buni care să le asigure o pregătire foarte bună. Deci, accept că „te poți realiza oriunde e nevoie de tine”, dacă acest „oriunde” înseamnă catedră într-o școală sătească...

DAN CALISTRU, clasa a XI-a reală, Liceul „A. T. Laurian”: Afirmarea mea ține de două condiții: să ajung inginer și să lucrez într-un oraș liniștit, de munte. Dar am capacitatea să răspund imperativului: „să-ți faci profesia unde este nevoie de tine”.

ION PETIC, clasa a XII-a reală, Liceul „Mihail Eminescu”: Orice om care se respectă trebuie să facă sacrificii pentru o societate ca a noastră. Cred că m-aș acomoda oriunde, dar îmi doresc un mediu de muncă care să manifeste înțelegere față de mine.

LUCIAN HIRSCH, clasa a XI-a reală, Liceul „A. T. Laurian”: Pentru mine a te afirma este egal cu a lăsa ceva în urma ta. A-ți trăda profesia numai pentru a rămîne în Capitală ori într-un alt centru urban, înseamnă lipsă de conștiință, adoptarea devizei „mi-e perfect egal ce fac, numai bine să-mi fie”. Eu spun că e nevoie să avem spirit de sacrificiu. Să ne împunem să privim în urmă ca să înțelegem exact ce ne-au dat nouă generațiile anterioare și ce obligații avem noi față de generațiile viitoare...

ELENA NEAMȚU, clasa a XII-a, Liceul „Mihail Eminescu”: M-a șocat întrebarea pentru că nu m-am gîndit că se poate pune astfel problema: a munci unde e nevoie de tine înseamnă

spirit de sacrificiu. Dragostea de țară îmi dă capacitatea să spun cu convingere: da, oriunde va fi nevoie de mine.

Ne-a interesat foarte mult să aflăm care este optica a celor elevi pe care noi i-am clasificat ca „foarte buni” (hînd în considerare „punerea la punci” că numai părinții, profesorii, și... gazetarii fac categorisirea elevilor) în legătură cu datele pe care le au de onorat față de societate. Cele douăzeci de răspunsuri, fără excepție, certifica o mare capacitate de dăruire. Acum nu există nici un temei de a nu li se acorda tot creditul. Pentru sinceritatea, generozitatea și aerul lor ușor romantic. Atenție, însă! Vegheați să nu vi se altereze crezul, ferivi-l de uzura micilor comodități și calcule năruite, care pot apărea la un moment dat, amînînd gîndul frumos de acum, „da a lăsa ceva în urmă”.

Vă amintim, ne-ați vorbit despre locuri de muncă dorite în patriarhalul Botoșani, aflat în vecinătatea Ipoteștilor. Acum nu există nici un temei de a nu li se acorda tot creditul. Pentru sinceritatea, generozitatea și aerul lor ușor romantic. Atenție, însă! Vegheați să nu vi se altereze crezul, ferivi-l de uzura micilor comodități și calcule năruite, care pot apărea la un moment dat, amînînd gîndul frumos de acum, „da a lăsa ceva în urmă”.

ECHIPA „SCINTEII TINERETULUI”: Sinteți romantici? Ce înțelegeți prin romantism? Vi se pare desuet?

FLORIN UNGUREANU: Să te plimbi cu o fată, seara, ținînd-o de mînă, e un lucru romantic. Să fii în stare de sacrificiu, e un lucru romantic, să încerci imposibilul, e romantic. Sîntem o generație romantică, cred eu. Poate e un romantism mai contemporan care s-ar putea traduce în: dorim mult și vrem să dăruim mult! Eu și cei trei prieteni ai mei sîntem romantici.

LIVIU CONDRUC: Da, sînt un romantic. Există un romantism al cercetării științifice care atrage după sine o mare curiozitate. Ca să îndrăznești în cercetare trebuie să fi neapărat un romantic. Omul a pășit pe Lună și totuși mai sînt încă atît de multe lucruri pe pămînt pe care încă nu le cunoaștem. Toată această activitate de cunoaștere a Universului implică luciditate plus romantism.

LUCIAN HIRSCH: Sîntem la vîrstă cînd avem foarte multe idealuri. Sîntem deci romantici, fiindcă visăm, chiar dacă visăm cu picioarele pe pămînt. Mai tirziu vom avea idealuri în dragoste, idealuri în profesie, idealuri de viață, în general — deci vor rămîne romantici.

ANCA PAUN: Dacă mi-ași cere o definiție se exita s-o dau. Intrucît e atît de controversat romantismul contemporan. Dar dacă a descoperi o anumită poezie a vieții înseamnă a fi romantic, dacă a fi entuziasmat înseamnă romantic, dacă după ce rezolvi o problemă gusti plăcerea de a admira un buchet de flori și asta înseamnă a fi romantic atunci da, sînt o romantică.

MARTA SEGAL: Romantismul nostru se compune din cuteață de a visa să devenim „cineva”, „Cineva” în profesie, „cineva” în viață.

DANIELA POENARU: Desfid pe cei care mimează romantismul prin părul lung și pantalonii evazați. Romantismul este propriu oamenilor cu o mare sensibilitate și sensibilitate, în genere, te cheamă spre lucruri mari, trainice, generoase.

EUGENIA FILIMON, clasa a XII-a, Liceul „Mihail Eminescu”: Se spune că generația noastră este romantică. Poate că din dorința de a acumula tot mai mult, din dorința de a te dăru cu totul semenilor tîi rezultă acest romantism. În ultimă instanță romanticii descoperă frumusețea vieții, lîrșimul vieții. Se poate vorbi și despre un romantism al profesiei — ca izvorit din pasiune.

MARICICA PAȘCANU, clasa a XII-a reală, Liceul „Mihail Eminescu”: Romantic e tot ce trezește entuziasm și avînt.

CRISTIAN BUTELANC, clasa a X-a, Liceul „A. T. Laurian”: După mine a fi romantic înseamnă a fi chimist. Sînt subiectiv. Știu. Eu vreau să devin chimist și mi se pare că o mare poezie învăluie lumea eprubetelor.

IOAN PETIC: A fi romantic înseamnă a fi toată viața elev. Cu antene deschise permanent pentru a capta semnalele noului.

profesorului și de pe cea a elevului Aici, în pagină, nu le-am dat cuvîntul. I-am lăsat să asculte elogiul elevilor la adresa lor. Ni se pare un lucru permițent să adăugăm respectuale noastre considerații. În seara aceea de discuții am cunoscut, poate, un număr mare din ceea ce au mai bun cele două licee. Și, prin elevi, o-am cunoscut pe dumneavoastră. Cum sînteți, cum

clă cheltuiți în profesie, elevii — o-au spus-o chiar ei, „fără menajamente”. Avem satisfacția de a le fi facilitat noi ocazia. Vă cerem un schimb: să ne înțilim la ediția 1970 a concursurilor școlare, împreună cu lotul olimpicilor din Botoșani la faza republicană. Un lot pe care-l așteptăm la fel de numeros.

LUCRETIA EUSTIG MARIETA VIDRAȘCU

Sesiunea O.N.U. Dezbaterile in problema acordării independenței tuturor țărilor și popoarelor coloniale

ORIENTUL APROPIAT

Atac cu rachete asupra unei localități israeliene • Rezoluții la O.N.U. in problema refugiaților palestinieni • Delegația a R.A.U. la Moscova

TEL AVIV. — Localitatea israeliană Beisan, situată în partea de nord a Văii Iordanului, a fost bombardată luni seara cu rachete de pe teritoriul iordanian...

blicat la Amman de această organizație. Atacul s-a soldat, pentru partea israeliană, cu pierderi în oameni și materiale și incendierea unor obiective, se afirmă în comunicat.

AMMAN. — Membri ai Organizației pentru eliberarea Palestinei au lansat luni rachete asupra localității israeliene Beisan, se arată într-un comunicat pu-

Facsimil din ziarul american THE PLAIN DEALER din Cleveland, care a publicat primul document fotografic privind masacrul de la Song My (Vietnamul de sud)

Conferința a tineretului african

In capitala Tanzaniei, Dar es Salaam, s-a deschis cea de-a 10-a conferință a tineretului din țările Africii centrale și orientale. La conferință participă reprezentanți ai mișcării de tineret din Kenya, Uganda, Tanzania, precum și ai organizațiilor de eliberare din Mozambic, Angola și Africa de Sud.

Conferința de presă a președintelui Nixon

WASHINGTON (Agerpres). — Președintele Nixon a ținut luni seara la posturile de televiziune o conferință de presă consacrată în esență problemelor de politică externă. Răspunzând la o întrebare privind războiul din Vietnam, Richard Nixon a afirmat că nu vede „nici o schimbare semnificativă” de la ultima sa declarație din 3 noiembrie și a reafirmat teza „vietnamizării” conflictului.

Conflictul nigerian

Un purtător de cuvânt al Ministerului etiopian al Informațiilor a declarat luni seara că „în prezent au loc negocieri în vederea unei înțineri a reprezentanților celor două părți implicate în conflictul nigerian.

Vizita delegației militare române în U. R. S. S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — Continuându-și vizita oficială în U.R.S.S., delegația militară română, condusă de ministrul forțelor armate ale Republicii Socialiste România, generalul colonel Ion Ioniță, a depus marți dimineața coroane de flori la Mausoleul lui V. I. Lenin și la mormântul soldatului necunoscut, precum și buchete de flori la mormintele marelșorilor K. Vorosilov și R. Malinovski.

In aceeași zi, delegația militară română a făcut o vizită marelșorului Uniunii Sovietice, I. I. Iakubovski, comandantul suprem al forțelor armate unite ale statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

Delegația militară română a vizitat apoi Muzeul central al forțelor armate ale U.R.S.S. din Moscova.

Pe aeroportul Borispol erau arborate drapelurile de stat ale Republicii Socialiste România, U.R.S.S. și R. S. S. Ucrainiene. In cinstea delegației, pe aeroport, a fost aliniată o gardă de onoare și s-au intonat imnurile de stat ale României, U.R.S.S. și R. S. S. Ucrainiene.

din viața tineretului lumii

UN TRAGIC PARADOX

America latină: 45 la sută din populație sub 20 de ani • 70 la sută din copii nu pot termina cursul elementar

Continutul latino-american este un continent tânăr. Tiner în toate privințele: pe plan geografic, istoric, politic. Tiner și în accepția literară a cuvintului. In Venezuela, de exemplu, cei sub vârsta de 18 ani formează mai bine de jumătate din populație.

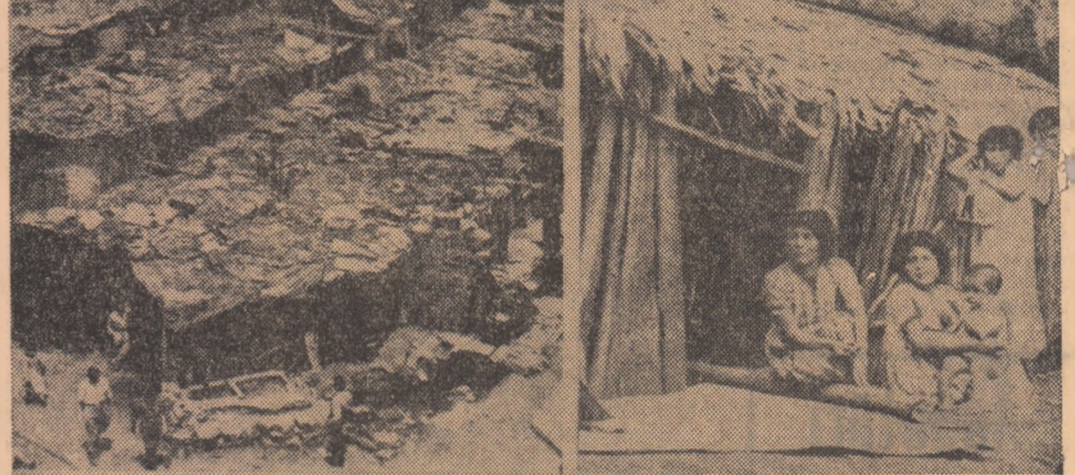
consumă lapte. Aceste cifre se bazează pe o anchetă organizată de Colegiul de Științe Medicale „Dos de Mayo” din Lima care mai dezvăluie că din fiecare 100 de decese 54 sînt ale unor copii sub 5 ani și că „majoritatea acestor decese se datorează lipsei asistenței medicale, subalimentației și condițiilor extrem de grele de locuit”.

(care au la bază comunicări oficiale sau oficioase) atestă că folosirea copiilor este foarte răspândită în agricultură (numai pe plantațiile din Ecuador muncesc 118.000 copii sub 15 ani), în industria ușoară, în micile ateliere.

Pare paradoxal, dar în spațiile acestor cifre și procente, în spatele „recordului” de cel mai tînr continent, se ascunde

Un grup de date din studiul U.N.I.C.E.F. (Fondul Națiunilor Unite pentru copii) se referă la dificultățile din calea pregătirii elementare a tinerilor, dificultăți care au repercusiuni durabile asupra dezvoltării și înșirăi perspectivei de existență ale tinerii generații. Pe plan global, pe întregul continent sud-american, 70 la sută dintre copii și tineri sînt în imposibilitatea a-și termina instrucțiunea elementară. Nivelul mediu de instrucțiune pe ansamblul Americii Latine se reduce la... două clase primare.

Dacă Miguel Asturias exprima într-un limbaj de poet senzația unor triste realități ale „continentului tînr”, autorii

„Cartier” de bordeie la periferia capitalei ecuadoriene (stînga); „locuința” unei familii de muncitori la marginea unui mare centru industrial brazilian (dreapta). Unul din izvoarele tragice ale paradoxului „continentului tînr”

o dramă. Despre dimensiunile acestei drame ne vorbesc datele unui studiu efectuat sub egida U.N.I.C.E.F. Ca un motto adecvat acestui studiu am inclinat să transcriem cuvintele lui Miguel Asturias: „Continentul nostru este tînr pentru că tineretea piere înainte de a se maturiza”. Datele prezentate sînt edificatoare. Nu facem decît să spicim cîteva dintre ele. 93 la sută dintre copiii peruvieni sînt subalimentați și numai 2 la sută dintre ei

ne de locuitori nici nu există medici sau puncte sanitare. In Columbia 40 la sută dintre noi născuți mar înainte de a fi implinit 3 ani din cauza subalimentației, iar peste o treime din tinerii între 17—22 ani suferă de tuberculoză.

studiiul U.N.I.C.E.F. nu pot, la rîndul lor, să nu tragă concluzii de esență. Faptul că milioane de tineri de pe continentul sud-american nu au posibilități normale de dezvoltare, constată autorii studiului, este „consecința directă a subdezvoltării economice în majoritatea țărilor latino-americane sau în zone mari ale acestor țări”. Această lapidară concluzie închide în ea izvorul dramei continentului cu cea mai tînră populație.

Calm aparent

O privire atentă asupra scenei politico-sociale spaniole relevă, actualmente, o serie de indicii și fenomene interesante. Dincolo de calmul aparent generat de conjunctura economică relativ favorabilă, frământări de profunzime agită diversele părți și sectoare ale vieții politice.

Grevele din vara și toamna acestui an ale docherilor au scos, din nou, în evidență influența și vitalitatea „Comisiilor muncitorești” care, deși nerecunoscute oficial, au o autoritate incomparabil mai mare decît „sindicatul vertical” guvernamental. Un element nou îl constituie crearea unor „comitete comune de sprijin și acțiune” formate la Barcelona și Sevilla din reprezentanți ai comisiilor muncitorești, sindicatelor libere studențești și ai sindicatelor catolice („Mișcarea sindicală a oamenilor muncitori”). Pentru prima oară, organizația sindicală catolică (cu caracter cultural-religios) a blamat într-o declarație „sindicatul vertical” guvernamental acuzîndu-l că „nu manifestă receptivitate pentru cereri justificate ale muncitorimii”. In aceeași ordine de idei, este semnalată nemulțumirea manifestă a păturilor inferioare și medii ale clerului catolic față de ceea ce un număr de 60 de clerici denumesc într-o scrisoare deschisă „menținerea unor structuri care avantajează unilateral pe cei avuți și generează sămînașii revoltei celor mulți”. Preotul Ignacio Oleisola a fost condamnat pe planul „asigurării unor drepturi și libertăți cetățenești inviolabile” și pentru „o evoluție spre democrație”. Este, de altfel, revelator faptul că fiul întemeietorului Falangei, Miguel Sanchez Masos, a scris o carte pledînd pentru „liberul acces al innoirilor în Spania”.

Acestor reacții și simptome trebuie să li se adauge nemulțumirile unor influente cercuri economice spaniole neliniștite de acapararea unor solide poziții de către monopolurile nord-americane. Cumpărarea de către Chrysler a pachetului de control al acțiunilor unuia din cele mai importante întreprinderi spaniole de construcții de mașini „Dobge Brut Barreiras” a provocat proteste în sfera de afaceri hispanice. Mari cotidiane madrilenne, sub impulsul vădit al unor cercuri financiare spaniole, scriu frecvent despre „pericolul americanizării unor industrii de bază spaniole”. In acest context se relevă creșterea presiunilor pe care cercuri economice spaniole le fac asupra guvernului pentru ca acesta să intensifice eforturile de alăturare a Spaniei la Piața comună (în ultima perioadă s-a vădit, de altfel, o accelerare a inițiativelor spaniole la Bruxelles pe baza unui proiect de „sociere pe etape” a Spaniei la C.E.E.).

In același context se remarcă tendința unor importante cercuri economice de a dezvolta relațiile comerciale cu Răsăritul. In ambianța acestor curente și frământări, trebuie plasată și frecvența sporită cu care se discută în Spania așa-numita „problemă a succesiunii în conducerea statului”. Sintetizînd starea de spirit din Spania în această direcție, ziarul NEUE ZÜRCHER ZEITUNG nota într-o corespondență din Madrid: „Se va retrage curînd generalul Franco, azi în vîrstă de aproape 78 de ani? Va remite el prerogativele lui Juan Carlos? Va deveni Spania curînd o monarhie moderată? Sint întrebări deschise, dar singurul lucru cert este că cei mai mulți spanioli vîd în succesiune nu un scop în sine, ci un mijloc pentru ulterioare transformări și innoiri pozitive”.

Concluzia ce se degajă actualmente din scrutarea atentă a orientului politic spaniol, este existența unui remarcabil curent de opinie îndreptat spre innoiri și transformări.

EM. RUCĂR

pe scurt

LA PALATUL U.N.E.S.C.O. din Paris s-a deschis Conferința interguvernamentală a Deceniului hidrologic internațional.

UN PREMIU INFINTAT IN ANUL 1889 pentru prima persoană „care va găsi mijloacele de comunicare cu un corp ceros — exceptînd planeta Marte” — a fost decernat luni la Paris echipajului navei cosmice „Apollo-11”. Consilierul științific al ambasadei S.U.A. a primit medaliile de aur ale „Premiului Pierre Guzman” în numele astronautului Michael Collins, Neil Armstrong și Buzz Aldrin.

INTR-O DECLARAȚIE făcută în Camera Comunelor, ministrul de externe canadian, Mitchell Sharp, a subliniat că „în momentul de față, între Est și Vest s-a angajat o veritabilă eră a negocierilor, care va aduce profunde schimbări în relațiile dintre cele două sisteme”. Referindu-se la convocarea unei conferințe generale europene asupra securității continentului, Sharp a spus că, pentru a da rezultatele dorite, aceasta trebuie să aibă loc „într-un timp oportun și în circumstanțe propice”

CAPITALA TANZANIEI, Dar-Es-Salaam a îmbrăcat haine de sărbătoare. La 9 decembrie poporul tanzanian a sărbătorit împlinirea a 8 ani de la obținerea independenței Tanzaniei și cea de-a 7-a aniversare a republicii. In 1964, Republica Tanzania s-a unit cu Zanzibarul, creîndu-se Republica Unită Tanzania.

DIVERGENȚE PERSISTENTE ÎN U.E.O.

LA PARIS se desfășoară începînd de luni lucrările Adunării Uniunii Europene Occidentale, organizație din care fac parte cele șase țări membre ale Pieței comune și Marea Britanie. Disensiunile existente între membrii organizației au fost reflectate și în raportul prezentat Adunării de către deputatul olandez Gisbert van Hall. Potrivit agenției FRANCE PRESSE, raportul recomandă găsirea u-

neî formule care să permită re-integrarea Franței în Consiliul U.E.O., pe care l-a părăsit în luna februarie.

UN GRUP DE REPREZENTANȚI ale Organizației Naționale a Femelor a format recent un protest energetic împotriva Centrului meteorologic de la Miami. In numele asociației pe care o reprezintă, ele cer ca pe viitor să nu se mai dea nume femelelor „uraganelor. Organizația cere, de asemenea, ca președintele Nixon să trimită o femeie pe Lună și să numească una în funcția de judecătoare la Curtea Supremă a Statelor Unite”.

IN CAPITALA R.P. BULGARIE a sosit luni o delegație economică guvernamentală franceză, pentru a semna noul acord comercial pe perioada 1970-1974, care va reglementa schimburile comerciale dintre cele două țări.

In legătură cu aceasta, agenția B.T.A. precizează că Franța ocupă locul al treilea în comerțul Bulgariei cu țările capitaliste, după R.F. a Germaniei

CATASTROFĂ AERIANĂ ÎN GRECIA

UN COMUNICAT DIFUZAT LA ATENA anunță că 85 de pasageri și 5 membri ai echipajului și-au pierdut viața luni seara în urma prăbușirii avionului „D.C.-68” aparținînd companiei „Olympic Airways”, care efectua un zbor regulat între insula Creta și Atena. S-a precizat că accidentul s-a datorat condițiilor atmosferice nefavorabile.

DELEGAȚIE IUGOSLAVĂ condusă de Toma Granfil, membru al Vecei Executive Federale, a plecat la Bruxelles. In capitala Belgiei, delegația va continua tratativele cu delegația Comisiei C.E.E. Incepînd în octombrie anul trecut, în vederea încheierii unui acord comercial între Iugoslavia și Comunitatea Economică Europeană.

LA CRACOVIA au luat sfîrșit lucrările celei de-a cincea „mese rotunde” polono-britanice, la care au participat parlamen-

ITALIA: POZIȚIA TINERILOR DEMOCRAT-CREȘTINI

Timp de patru zile s-au desfășurat la Rimini lucrările conferinței naționale a tineretului democrat-creștin. Prezentînd un raport la începutul lucrărilor conferinței, Gilberto Bonalumi, secretarul național al mișcării, a relevat că ieșirea din actuala criză politică este condiționată de formarea unui guvern care să dea curs orientării spre stînga a țării.

In politica internațională s-a pus accent pe întreprinderea de acțiuni, a_vînd ca obiectiv destinderea, dezarmarea și pregătirea conferinței în problemele securității europene.

ITALIA: POZIȚIA TINERILOR DEMOCRAT-CREȘTINI

Structura exporturilor bulgare în Franța, agenția menționată arată că, deocamdată, ponderea este deținută de produsele agricole, care sînt urmate de cele metalurgice. In încheiere, agenția B.T.A. menționează că dezvoltarea schimburilor comerciale dintre Bulgaria și Franța va depinde de creșterea exporturilor bulgare, în special de mașini, produse chimice, medicamente și echipament electronic.

In baza tratatului anglo-libian încheiat în 1953, Marea Britanie deține o garnizoană în portul Tobruk și o bază militară în apropierea orașului El Adem.

CREȘTEREA CRIMINALITĂȚII ÎN RINDUL MINORILOR, a declarat senatorul Joseph Tidings în cadrul unei emisiuni televizate, a devenit „injurătoare”. O constatare similară a făcut-o Comitetul special al municipalității capitalei americane într-un raport în care se arată că în perioada 1 iulie 1968 — 30 iunie 1969 au la sută din numărul total al crimelor înregistrate la Washington au fost comise de minori.

LA CEREREA SENEGALELUI, în Consiliul de Securitate au început dezbateri în legătură cu noul atac sîvîrit de trupele portugheze împotriva unei localități de pe teritoriul acestei țări. Aceasta se a. daugă la o altă plîngere a Senegalului împotriva Portugaliei, aflată în discuția Consiliului de Securitate de joia trecut.

MIRCEA MOARCAȘ corresponsentul Agerpres la Bonn